Lieta Nr.A42523508
A05878-10/10

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010. gada 8.jūnijā

Administratīvās rajona tiesas
tiesnese A.Pāvele,

piedaloties pieteicējas *L.P.* pilnvarotajai pārstāvei *S.P.*,
atbildētāja Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes Satiksmes departamenta pilnvarotajam pārstāvim *J.G.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *L.P.* pilnvarotās pārstāves *S.P.* (turpmāk arī – pieteicēja) pieteikuma par Rīgas domes Satiksmes departamenta 2008.gada 20.marta lēmuma Nr.DS-08-215-ap atcelšanu un morālā kaitējuma Ls 1000,00 apmērā atlīdzināšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme" kontroliere *D.P.* 2007.gada 19.decembrī plkst.8.05 *L.P.* izrakstīja naudas soda kvīti AA Nr.052516 par naudas soda iekasēšanu administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietā.

No minētās kvīts redzams, ka *L.P.* uzlikts naudas sods Ls 2 apmērā par Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 136.panta ceturtajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu – braukšanu bez biļetes.

[2] 2008.gada 20.februārī *S.P.* iesniedza sūdzību Rīgas domes Satiksmes departamentā, kurā lūdza atmaksāt no *L.P.* nepamatoti iekasēto naudas summu Ls 2,00 apmērā un atlīdzināt morālo kaitējumu Ls 200,00 apmērā.

Izskatot *S.P.* sūdzību Rīgas domes Satiksmes departaments 2008.gada 20.martā pieņēma lēmuma Nr.DS-08-215-ap (turpmāka arī –Lēmums), ar kuru noraidīti pieteicējas lūgumi.

[3] 2008.gada 27.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *S.P.* pieteikums, kurā lūgts atcelt Lēmumu un atlīdzināt morālo kaitējumu Ls 1000,00 apmērā.

Pieteikumā norādīts sekojošais.

[3.1] *L.P.* mācās */tehnikums/* un regulāri no Sarkandaugavas uz skolu brauc ar trešo trolejbusu, skola organizēti iegādājas mēnešbiļetes. Mēnešbiļetē jābūt norādītam maršruta numuram, bet meitas biļetē tas nebija norādīts, kaut gan uz pašas biļetes ir norādīts mēnesis kuram biļete derīga. Tāpat viņa uzrādījusi arī studenta apliecību.

[3.2] Kontroliere bērnu lamāja, tā pazemojot citu pasažieru klātbūtnē, un lika samaksāt sodu. Bērns atdeva savu pusdienu naudu. Meita raudājusi, jo palika bez pusdienām tajā dienā, līdz ar to viņa tajā dienā nebija ēdusi gandrīz desmit stundas.

[3.3] Rīgas domes 1998.gada 3.maija saistošajos noteikumos Nr.10 „Rīgas sabiedriskā transporta (tramvajs, trolejbuss un autobuss) lietošanas noteikumi" (turpmāk arī – Saistošie noteikumi Nr.10) nav norādīts, ka pasažierim pašam būtu jāaizpilda biļete, līdz ar to loģiski, ka preces pārdevējam jānodrošina, lai biļete būtu derīga lietošanai.

[4] 2008.gada 9.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemti Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme", kas uz pilnvaras pamata pārstāv Rīgas domes Satiksme departamentu, rakstveida paskaidrojumi par pieteikumu.

[4.1] No pieteikumā minētā secināms, ka pieteicēja nenoliedz, ka viņas meita brauca 3.troleljbusā ar neaizpildītu trolejbusa mēneša braukšanas kartiņu 2007.gada 19.decembrī.

[4.2] Uz mēneša braukšanas kartēm trolejbusam vienam maršrutam 2007.gada decembrī bija norādīts, ka bez maršruta numura biļete ir nederīga, tādejādi kā priekšnosacījums biļetes derīgumam ir, lai uz tās ar nedzēšamu rakstīšanas līdzekli būtu norādīts braukšanas maršruts un citi noteiktie rekvizīti, nevis kas šo informāciju ieraksta.

[4.3] Studentu un skolēnu braukšanas kartiņu tirdzniecība notiek izmantojot arī mācību iestāžu starpniecību, tādejādi jāņem vērā, ka Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme" faktiski nevar aizpildīt pārdotās braukšanas kartiņas ar attiecīgajiem klienta rekvizītiem un citu informāciju, un ņemot vērā pārdodamo braukšanas kartiņu apjomu, šādas funkcijas veikšana palēninātu klientu apkalpošanu, palielinātu braukšanas kartiņu izmaksas un padarītu transporta izmantošanu apgrūtinošāku.

[5] Tiesas sēdē pieteicēja pieteikumu uzturēja pamatojoties uz tajā minētajiem apsvērumiem.

[6] Tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotais pārstāvis pieteikumu neatzina pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos tiesai norādīto.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[8] Tiesa konstatē šādus faktiskos apstākļus.

[8.1] Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme" kontroliere *D.P.* 2007.gada 19.decembrī plkst.8.05 *L.P.* izrakstīja naudas soda kvīti AA Nr.052516 par naudas soda iekasēšanu administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietā *(lietas 8.lapa)*.

[8.2] 2008.gada 20.februārī *S.P.* iesniedza sūdzību Rīgas domes Satiksmes departamentā, kurā lūdza atmaksāt no *L.P.* nepamatoti iekasēto naudas summu Ls 2,00 apmērā un atlīdzināt morālo kaitējumu Ls 200,00 apmērā *(lietas 20.-22.lapa)*.

[8.3] Rīgas domes Satiksmes departaments 2008.gada 20.martā pieņēma lēmumu Nr.DS-08-215-ap, ar kuru noraidīti pieteicējas lūgumi *(lietas 25.-28.lapa)*.

[9] Pārbaudot administratīvas lietas materiālus, tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai pieteicējas meita *L.P.* 2007.gada 19.decembrī izdarīja administratīvo pārkāpumu, proti, brauca sabiedriskajā transportā bez braukšanas biļetes, tādējādi vai *L.P.* pamatoti saukta pie administratīvās atbildības.

Lietā arī ir strīds par to, vai *L.P.* kā pasažierei ir pienākums patstāvīgi aizpildīt braukšanas mēneša biļeti, lai tā būtu derīga lietošanai.

[10] Izvērtējot pārsūdzēto Lēmumu, tiesa konstatē, ka tajā pareizi konstatēts, ka naudas soda kvīts Nr.AA 052516 nav administratīvais akts un tā nav apstrīdama vai pārsūdzama Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Vienlaikus pareizi ir konstatēts, ka konkrētajā gadījumā pieteicēja apstrīd biļešu kontroliera mutvārdu lēmumu, ar kuru *L.P.* uzlikts naudas sods Ls 2 apmērā.

No Administratīvā procesa likuma 70.panta trešās daļas izriet, ka administratīvais akts ir spēkā tik ilgi, līdz to atceļ, izpilda vai vairs nevar izpildīt. Konkrētajā lietā tiesa secina, ka kontroliera mutvārdu lēmums par administratīvā soda uzlikšanu *L.P.* ir izpildīts, jo *L.P.* ir samaksājusi naudas sodu Ls 2 apmērā, ko apliecina lietā esošā naudas

soda kvīts *(lietas 8.lapa),* tādējādi lietā atbildētājs pamatoti vērtēja kontroliera pieņemtā lēmuma tiesiskumu.

Administratīvā procesa likuma 82.pants noteic, ka spēku zaudējušu administratīvo aktu var apstrīdēt šādos gadījumus:

1) atlīdzinājuma pieprasīšanai saskaņā ar šā likuma 8.nodaļu;

2) lai novērstu līdzīgu gadījumu atkārtošanos.

Ievērojot to, ka pieteicēja iestādē pieprasīja atlīdzināt nepamatoti iekasēto naudas sodu un morālā kaitējuma atlīdzinājumu Ls 200 apmērā, tiesa konstatē, ka spēku zaudējušā administratīvā akta tiesiskuma izvērtējums konkrētajā gadījumā ir prasīts, lai varētu pieprasīt zaudējumu atlīdzinājumu.

[11] Lietā ir pārbaudāms, vai atbildētājs pamatoti atzinis, ka Rīgas pašvaldības uzņēmuma SIA „Rīgas satiksme" kontroliera lēmums, ar kuru uzlikts sods *L.P.* ir tiesisks. Par tiesisku atzīstams tāds lēmums, kas pieņemts ievērojot materiālās un procesuālās tiesību normas.

[12] Pārbaudot Lēmuma atbilstību materiālajām tiesību normām, tiesa konstatē, ka *L.P.* ir saukta pie administratīvās atbildības pēc LAPK 136.panta ceturtās daļas, kas noteic, ka pasažierim par braukšanu bez biļetes, kā arī par septiņu līdz sešpadsmit gadu vecu bērnu vešanu bez biļetes trolejbusā (..) uzliek naudas sodu divu latu apmērā.

Atbilstoši LAPK 9.pantā noteiktajam, par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar LAPK 272.pantu institūcijai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tādējādi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, nepieciešams konstatēt visas administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošās pazīmes – subjektu (personu, kura ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu), objektu (ar likumu aizsargātu tiesisku interesi, pret kuru ir vērsts administratīvais pārkāpums), subjektīvo pusi (nodomu (tiešu vai eventuālu) vai neuzmanību) un objektīvo pusi (prettiesiskas darbības vai prettiesisku bezdarbību). Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošajām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā (personas darbībās) nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[13] Tiesa vērtē, vai *L.P.* darbībās saskatāmas LAPK 136.panta ceturtajā daļā minētā administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošās pazīmes.

LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem. Minētās tiesību normas otrā daļa noteic, ka nekādiem pierādījumiem nav iepriekš noteikta spēka, kas saistītu tiesu. Savukārt atbilstoši minētās tiesību normas trešajai daļai tiesa spriedumā norāda, kādēļ tā vienam pierādījumam devusi priekšroku salīdzinājumā ar citu pierādījumu un atzinusi vienu faktu par pierādītu, bet citu – par nepierādītu. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 154.pantam tiesa pati izlemj par pierādījumu ticamību un pietiekamību.

LAPK 243.pantā norādīts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka

administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar administratīvā pārkāpuma vietas apskates protokolu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

[14] Lietā nav strīda par to, ka 2007.gada 19.decembrī *L.P.* brauca ar 3.maršruta trolejbusu un viņai bija studenta braukšanas mēneša biļete vienam maršrutam, kurā nebija norādīts maršruta numurs, kurā biļete ir derīga.

[14.1] Lietā ir pārbaudāms, vai minētā darbība veido administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmi – objektīvo pusi, proti, vai atzīstams, ka šāda darbība ir prettiesiska un administratīvi sodāma.

LAPK 136.panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma objektīvā puse ir prettiesiska darbība - braukšana bez biļetes trolejbusā. Tiesa konstatē, ka *L.P.* biļešu kontrolierim uzrādīja braukšanas biļeti, kurā nebija norādīts trolejbusa maršruts. Tādējādi pārbaudāms, vai braucot ar mēneša braukšanas biļeti, kurā nav norādīts konkrēts sabiedriskā transporta maršruta numurs, var uzskatīt, ka pasažieris brauc bez biļetes.

Rīgas domes 1998.gada 3.maija saistošo noteikumu Nr.10 „Rīgas sabiedriskā transporta (tramvajs, trolejbuss un autobuss) lietošanas noteikumi" (turpmāk – Saistošie noteikumi) 2.2.apakšpunktā noteikts, ka pasažiera braukšanas tiesības apliecina derīga vienreizēja braukšanas biļete, braukšanas karte vai cits braukšanas tiesības apliecinošs dokuments normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos.

Pasažiera pienākums ir izmantot pārvadātāja (sabiedriskā transporta pakalpojuma sniedzēja) noteikta parauga vienreizēju braukšanas biļeti vai braukšanas karti.

Braukšanas karte ir derīga tajā norādītajā transporta līdzeklī, maršrutā, mēnesī un tajā norādītajās dienās. Atļauts ar viena maršruta braukšanas karti braukt pa citu maršrutu tā paša veida transporta līdzeklī maršrutu sakritības robežās.

Minēto noteikumu 2.3.apakšpunktā noteikts, ka pasažieri, kuri transporta līdzeklī nevar uzrādīt derīgu braukšanas biļeti vai citu braukšanas tiesības apliecinošu dokumentu, uzskatāmi par pasažieriem bez biļetes un saucami pie atbildības tiesību aktos noteiktajā kārtībā. Soda uzlikšana neatbrīvo pasažieri no braukšanas biļetes iegādes.

[14.2] No minētajām tiesību normām izriet, ka braukšanas mēneša biļete nav derīga, ja tajā nav norādīts transportlīdzekļa maršruts, līdz ar to pasažieris, kas izmanto šādu braukšanas biļeti uzskatāms par pasažieri bez biļetes.

Ievērojot minēto tiesa secina, ka *L.P.* darbībās ir konstatējama administratīvā pārkāpuma sastāva pazīme – objektīvā puse.

[14.3] Par LAPK 136.panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmi – objektu, ir uzskatāma sabiedriskā kārtība, savukārt, *L.P.* ir persona, kura saskaņā ar LAPK 12.pantu ir saucama pie administratīvās atbildības (administratīvā pārkāpuma subjekts).

[14.4] Attiecībā uz administratīvā pārkāpuma subjektīvo pusi tiesa konstatē, ka pieteicēja uzskata, ka lietā nav pierādīta *L.P.* vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, jo *L.P.* pārdota braukšanai nederīga biļete un pasažiera pienākums nav aizpildīt braukšanas biļeti, lai tā būtu derīga braukšanai.

Ievērojot to, ka Sasitošo noteikumu 2.3.apakšpunktā atbildība par nederīgas braukšanas biļetes izmantošanu ir noteikta pasažierim, bet 2.2.apakšpunktā uzskaitīts, ka

braukšanas karte ir derīga braukšanai tajā norādītajā transporta līdzeklī, maršrutā, mēnesī un tajā norādītajās dienās, tiesa secina, ka par transportlīdzekļa maršruta norādīšanu biļetē ir atbildīgs pasažieris, proti, pasažiera pienākums ir braukšanas biļetē norādīt transportlīdzekļa maršrutu.

Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve norādīja, ka *L.P.* 4 gadus brauc minētajā maršrutā uz tehnikumu un nekad nav saukta pie administratīvās atbildības. Vienlaikus tiesas sēdē pieteicējas pārstāve paskaidroja, ka *L.P.* arī agrāk biļešu kontrole ir konstatējusi, ka biļetē nav ierakstīts transporta līdzekļa maršruta numurs, bet tad kontrolieris pats biļetē to ierakstījis, neuzliekot sodu. No minētā tiesa secina, ka *L.P.* ir bijis zināms, ka braukšanas biļetē ir jānorāda konkrēts transportlīdzekļa maršruts, bet viņa neuzmanības dēļ, nav pamanījusi, ka tas nav norādīts.

Tādējādi tiesa atzīst, ka *L.P.* administratīvo pārkāpumu ir izdarījusi aiz neuzmanības.

Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa secina, ka *L.P.* pamatoti saukta pie administratīvās atbildības un viņai pamatoti uzlikts naudas sods Ls 2 apmērā, tādējādi Lēmums ir tiesisks un pamatots.

[15] Pārbaudot to, vai pārsūdzētais lēmums pieņemts, ievērojot procesuālos priekšnoteikumus, tiesa konstatē, ka Lēmumu ir pieņēmusi kompetentā institūcija.

Atbilstoši LAPK 250.panta pirmajai daļai protokolu par administratīvo pārkāpumu nesastāda, ja ir izdarīts LAPK 136.pantā (..) paredzētais administratīvais pārkāpums. Minētā panta otrajā daļā noteikts, ka, ja pārkāpējs apstrīd viņam uzlikto sodu par to pārkāpumu, kuri paredzēti šā panta pirmajā daļā (..), protokolu sastāda saskaņā ar šā kodeksa 246.pantu.

Konkrētajā lietā administratīvā pārkāpuma protokols netika sastādīts, jo *L.P.* samaksāja uzlikto naudas sodu par ko *L.P.* tika izsniegta naudas soda kvīts. Pārbaudot lietas materiālus, tiesa nesaskata procesuālus pārkāpumus Lēmuma pieņemšanas procesā.

[16] LAPK 32.pantā noteikts, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, ņemot vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Administratīvā procesa likuma 65.panta trešā daļa noteic, ka gadījumā, ja piemērojamā tiesību normā noteikts, ka administratīvais akts izdodams, bet nav noteikts tā konkrētais saturs (satura izvēles administratīvais akts), iestāde izdod šo aktu, ievērojot piemērojamā tiesību normā noteiktos ietvarus, un šajos ietvaros, pamatodamās uz lietderības apsvērumiem, nosaka administratīvā akta saturu.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ja likumdevējs ir pieņēmis imperatīvu normu, saskaņā ar kuru ir izdodams obligātais administratīvais akts, tad likumdevējs jau sākotnēji ir izvērtējis sabiedrības un atsevišķas personas tiesiskās intereses, kā rezultātā pieņemta norma, kas noteic, ka, pastāvot konkrētiem faktiskajiem apstākļiem, izdodams obligātais administratīvais akts, kas nav saistīts ar īpašu tā izdošanas vai satura lietderības apsvērumu izvērtēšanu *(skat.: 2004.gada 9.marta spriedumu lietā Nr.SKA-10, skat. arī 2004.gada 19.oktobra spriedumu lietā Nr.SKA-176).*

Ievērojot to, ka atbildētājs bija konstatējis, ka pieteicēja izdarīja pārkāpumu, tad atbildētājam nebija rīcības brīvības attiecībā uz administratīvā akta izdošanu, piemērojot administratīvo sodu un bija jāizdod administratīvs akts par pieteicējas sodīšanu par LAPK 136.panta ceturtās daļas pārkāpumu, piemērojot naudas sodu Ls 2 apmērā.

[17] Izvērtējot pieteicējas sūdzību daļā par morālā kaitējuma atlīdzinājumu Ls 1000 apmērā, tiesa konstatē, ka APL 92.pants nosaka, ka ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu

atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību. Jautājumu par personiskā un morālā kaitējuma, kā arī mantisko zaudējumu atlīdzināšanu regulē Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likums (turpmāk – Atlīdzināšanas likums).

Kā norādījis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, „prasījums par atlīdzinājumu nav pastāvīgs prasījums. Persona administratīvajā tiesā var prasīt nevis vienkārši atlīdzinājumu kā tādu neatkarīgi no kaitējuma avota, bet tikai atlīdzinājumu par kaitējumu, kas nodarīts ar administratīvo aktu vai faktisko rīcību" *(skatīt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 2.marta lēmumu Nr. SKA -246/2007).*

Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 9.pants noteic, ka morālais kaitējums šā likuma izpratnē ir fiziskās personas ciešanas, kuras tai izraisījis būtisks šīs personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu prettiesisks aizskārums.

Tiesa Lēmuma prettiesiskumu nekonstatēja. Tiesa secināja, ka Rīgas domes Satiksmes departamenta 2008.gada 20.marta lēmums Nr.DS-08-215-ap, ar kuru atzīts, ka *L.P.* 2007.gada 19.decembrī administratīvais sods piemērots tiesiski, ir tiesisks un pamatots. Līdz ar to tiesa atzīst, ka nav pamata arī morālā kaitējuma atlīdzināšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289. - 290.pantu un 291.panta pirmo daļu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Rīgas domes Satiksmes departamenta 2008.gada 20.marta lēmumu Nr.DS-08-215-ap, bet pieteicējas *L.P.* pilnvarotās pārstāves *S.P.* sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnese A.Pāvele